

Arrest

nr. 231 457 van 20 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 30 september 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van E.D. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit en bent u afkomstig uit Ramali (regio Kumanovë, Noord-Macedonië). U bent sinds 2013 jaar gehuwd met E.N. (...) (O.V. X) die net zoals u van Albanese origine is en in het bezit is van de Noord-Macedonische nationaliteit. Jullie hebben geen eigen kinderen maar stonden in voor de opvoeding van E.H. (...) (O.V. X), de zoon van de zus van uw echtgenote. Jullie hebben hem officieel nooit geadopteerd maar beschouwen hem wel als jullie adoptiezoon. Kort na uw huwelijk in 2013 jaar verliet u samen met uw

echtgenote een eerste keer Macedonië. Jullie reisden toen naar Zweden waar jullie in 2013 een verzoek om internationale bescherming indienden. Na een weigering in dit verzoek werden jullie op 3 maart 2015 door de Zweedse autoriteiten naar Noord-Macedonië gerepatriëerd. Na jullie terugkeer gingen jullie opnieuw in uw appartement in Kumanovë wonen, dat u in 2010 samen met uw schoonbroer, A.M. (...) - de echtgenoot van uw zus M. (...) -, had aangekocht. Kort na uw huwelijk had u evenwel ruzie gekregen met uw zus V. (...) over een sieraad van uw overleden moeder dat zij weigerde terug te geven. Daarnaast had u haar over de jaren heen 17.000 euro geleend. Geld dat u nu terugwilde. Door deze ruzie met V. (...) kreeg u tevens problemen met uw zus M. (...) en uw schoonbroer A.M. (...). Die laatste betrok tevens zijn twee broers, L. (...) en A.M. (...) in deze ruzie. A. (...) en zijn broers begonnen u te bedreigen en A. (...) richtte zich daarnaast in 2015 tot de rechtbank met als doel het volledige eigendomsrecht te eisen van het appartement in Kumanovë dat u betrok en samen met hem had aangekocht. Hij stelde namelijk voor de rechtbank dat hij de volledige aankoop van uw appartement had bekostigd en dit dus aan hem toekwam. Om dit aan te tonen vervalste hij documenten en kocht hij mensen om. In werkelijkheid had hij maar de helft van het appartement betaald. Uiteindelijk won A. (...) deze zaak en werd hij door de rechtbank als eigenaar van dit appartement aangeduid. Op 4 mei 2019 werd u daadwerkelijk uit uw woning gezet. Uw verblijf hierna tot uw vertrek uit Noord-Macedonië in een huurwoning in Kumanovë. Hiermee eindigde evenwel niet uw problemen met A. (...) en zijn broers. A.M. (...), de broer van A. (...), probeerde u hierna tot twee keer toe te doden. Een eerste keer was vijf à zes weken nadat u uit woning was gezet. U werd toen op straat in de buurt van uw oude woning door A.M. (...) beschoten. U kon ontkomen. Niet veel later zag u A.M. (...) in de buurt van uw nieuwe woning. Hij haalde andermaal een wapen boven en nog voor hij kon schieten slaagde u er ook ditmaal in te vluchten. Door deze gebeurtenissen durfde u uw woning niet te verlaten. U liet na voor deze gebeurtenissen de politie te contacteren. Het deed u wel besluiten uw land te verlaten. Begin december 2018 verlieten u en uw echtgenote Macedonië. Na drie dagen reizen, kwamen jullie op 3 december 2018 in België aan. Op 4 februari 2019 diende u samen met uw echtgenote in België een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar Noord-Macedonië gedood te zullen worden. Ook E.H. (...) kwam recentelijk in België aan. Hij diende hier op 3 juli 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt te Kumanovë op 29 november 2012; uw huwelijksakte uitgereikt op 4 juli 2013; uw nationaliteitsakte; de aankoopakte van uw appartement in Kumanovë, uitgereikt op 25 november 2010 waarop u als eigenaar van dit appartement staat vermeld en het volledige dossier van de juridische procedure tegen u aangespannen aangaande het eigendomsrecht van dit appartement en uw uiteindelijke uitzetting uit uw appartement in Kumanovë.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 7/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Macedonië (dat sinds 12 februari 2019 officieel de Republiek Noord-Macedonië heet) vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er zeer ernstige bedenkingen kunnen gemaakt worden bij de door u beweerde moordpogingen in 2018, waarbij A.M. (...) u zou hebben proberen doden met een wapen. In dit verband kan allereerst gewezen worden op het feit dat u deze twee incidenten niet duidelijk in de tijd kon situeren en daarnaast ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over het tijdsinterval tussen beide gebeurtenissen. Zo situeerde u de eerste moordpoging door A.M. (...) op de Dienst Vreemdelingenzaken in mei 2018 en de tweede in juli 2018 (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal situeerde u deze eerste moordpoging evenwel aanvankelijk vijf à zes weken nadat u uit uw woning werd gezet (CGVS, p. 7 en 9). Deze woonstuitzetting situeerde u dan weer op 4 mei 2018 (CGVS, p. 3). Daarenboven gaf u op het Commissariaat-generaal aanvankelijk te kennen dat tussen beide moordpogingen een tijdsinterval van drie à vier dagen zat (CGVS, p. 8). Vervolgens

wijzigde u evenwel uw verklaringen en stelde u dat tussen beide incidenten ongeveer een maand zat om vervolgens, na confrontatie met uw eerdere uitspraken dienaangaand, aan te geven het niet meer weten (CGVS, p. 8). Uiteindelijk situeerde u de tweede moordpoging 'niet veel dagen na de eerste'. Wat u hiermee bedoelde en of het hier dan ging om een tijdsinterval van enkele dagen of zelfs weken kon u evenwel niet zeggen (CGVS, p. 9). Gezien het belang van deze moordpogingen voor uw verzoek om internationale bescherming -, ze vormden immers de directe aanleiding voor uw vertrek uit Macedonië -, mag verwacht worden dat u deze feiten duidelijker in de tijd kan situeren en op een coherente manier kan uiteenzetten hoeveel tijd er tussen beide pogingen zat. Deze vaststelling doet uiteraard afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze door u beweerde feiten. Dat bovendien uw echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal evenmin op een coherente en geloofwaardige wijze kon aangeven wie u beschoot -, ze gaf in dit verband zelfs enkele malen te kennen dat het L.M. (...) was die u belaagde, - of waar en wanneer deze incidenten juist plaatsvonden, schaadt evenzeer de geloofwaardigheid van deze door u beweerde feiten (CGVS echtgenote, p. 5 -7). Het is op zijn minst bevreemdend dat zij herhaaldelijk een verkeerde persoon als dader aanwijst en niet over meer details van deze feiten zou beschikken. U slaagde er evenmin in te verklaren waarom deze persoon u plots in 2018, nadat u het eigendomsrecht op uw appartement voor de rechtbank had verloren ten voordele van zijn broer A. (...) en ook daadwerkelijk uit uw woning was gezet, zou hebben willen doden (CGVS, p. 8). Dit kan op zijn minst als merkwaardig worden beschouwd. Er bestond immers weinig tot geen aanleiding meer om dit conflict nog verder op een gewelddadige wijze te doen escaleren.

Wat er ook van zij, opgemerkt dient te worden dat de door u geschetste problemen met uw zussen en hun aanverwanten, in casu de ruzies met uw zussen V. (...) en M. (...) en de bedreigingen en moordpogingen door uw schoonbroer A.M. (...) en zijn broers L. (...) en en A. (...), van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. In dit verband verklaarde u overigens buiten met twee van uw zussen, V. (...) en M. (...), en uw schoonbroer A.M. (...) en zijn broers L. (...) en A.M. (...) met niemand anders problemen te hebben gekend in Macedonië. Door deze ruzie met V. (...) kreeg u tevens problemen met andere familieleden en aanverwanten. Uw conflict met hen was daarenboven louter ingegeven door perikelen binnen uw familie over een familiesieraad en geleend geld (CGVS, p. 6 ev.).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u niet heeft aangetoond dat u voor het geheel van de door u aangehaalde problemen met uw zussen en uw schoonbroer A.M. (...) en diens broers L. (...) en A.M. (...) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U heeft immers nooit in Noord-Macedonië enige klacht ingediend voor de jarenlange bedreigingen door de broers M. (...) (CGVS, p. 12). Ook wanneer in 2018 L.M. (...) tot twee keer toe u probeerde te vermoorden, liet u na de politie hierover in te lichten. U deed dit niet omdat u schrik had na deze feiten uw woning te verlaten. U liet teven na de politie telefonisch over deze moordpogingen in te lichten. U beschikte immers niet over het contactnummer van de politie (CGVS, p. 8 en 9). U dacht er evenmin aan iemand anders in uw plaats naar de politie te sturen om hen in te lichten over wat u overkomen was (CGVS, p. 8). Uw verklaringen in deze kunnen niet als afdoende weerhouden worden uw nalaten ter zake. U had zich bovendien gemakshalve ook kunnen richten tot het algemeen noodnummer van de politie (192) in Noord-Macedonië. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Wat de tegen u gevoerde juridische procedure over het eigendomsrecht van een appartement in Kumanovë betreft, dient voorts te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw rechten als Macedonisch staatsburger niet zouden zijn gerespecteerd. Vooreerst blijkt uit uw verklaringen en het door u neergelegde juridisch dossier dat u volledige toegang had tot het gerecht in Macedonië. Nergens blijkt bovendien dat in deze zaak de geijkte juridische procedure niet zou zijn gevolgd. Deze duurde uiteindelijk drie jaar, tijdens dewelke u duidelijk toegang tot alle u ter beschikking staande procedures en beroepsmogelijkheden. Uw eerste beroep werd in 2017 onontvankelijk verklaard door de rechtbank van eerste aanleg van Kumanovë. Deze uitspraak of vonnis was volgens u hierna nog vatbaar voor een beroep in laatste aanleg bij een hoger (administratief) hof in Skopje (CGVS, p.

11). U kon evenwel niet aangeven over welk hof het hier gaat en ofschoon u aanvankelijk aangaf dat uw advocaat ook daadwerkelijk bij dit hoger hof in Skopje in beroep ging maar dat dit beroep toen zou zijn afgewezen, gaf u hierna te kennen zich niet meer te herinneren of uw advocaat ook daadwerkelijk dit beroep toen heeft ingediend (CGVS, p. 11). U slaagde er evenmin van dit beroep enig document neer te leggen of de naam van uw advocaat te geven die u hierin mogelijks zou hebben bijgestaan (CGVS, p. 11). Daarnaast slaagde u er evenmin uw bewering al zou uw schoonbroer A.M. (...) samen met zijn advocaat in deze jarenlange zaak administratieve stukken hebben vervalst, te onderbouwen. U kon niet precies aangeven over welke stukken het zou gaan. Ook uw bewering al zou A. (...) geld hebben gegeven om deze juridische procedure naar zijn hand te zetten, kon u niet onderbouwen (CGVS, p. 11). U liet ook na deze door u beweerde valsheid in geschrifte en mogelijke omkoping ergens aan te klagen (CGVS, p. 11). Zo liet u na ook zich hiervoor te richten tot de politie, en andere instanties zoals de niet-gouvernementele organisaties Helsinki Committee for Human Rights of Macedonian Young Lawyers Association (CGVS, p. 11 en 12). Dit soort ngo's concentreren zich evenwel op gevallen waarin basisrechten van burgers geschonden worden. U slaagde er dan ook niet in van deze uiteindelijk blote beweringen enig (begin van) bewijs neer leggen. U gaf tot slot nog te kennen ergens naar het einde van deze juridische procedure toe zich voor uw nakende huisuitzetting gericht te hebben tot het kantoor in Kumanovë van de Ombudsman in Noord-Macedonië en dit met de vraag zich over uw zaak te buigen. U deed dit in de hoop uw appartement op die manier toch terug te krijgen. Deze instantie weigerden evenwel uw zaak in overweging te nemen (CGVS, p. 11). Dit laatste wijst erop dat er geen duidelijk aanwijzing was dat uw rechten door de autoriteiten zouden zijn geschonden. U slaagde er overigens ook niet in deze klacht te attesteren. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in de tegen u gevoerde juridische procedure over het eigendomsrecht van het door u in 2010 verworven appartement uw rechten als Noord-Macedonisch staatsburger niet zouden zijn gerespecteerd. Uit niet blijkt daarnaast dat bij een eventuele terugkeer in de toekomst naar Noord-Macedonië bij eventuele nieuwe juridische problemen uw rechten als staatsburger van Noord-Macedonië evenmin zouden worden gerespecteerd.

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat uit informatie aanwezig op het Commissariaatgeneraal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for

Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.

U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Noord-Macedonië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit en huwelijk staan hier immers op geen enkel moment ter discussie.

Het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote E.N. (...) (O.V. 8.752.526) en uw adoptiezoon E.H. (...) (O.V. 8.872.675) werd door mij tevens als kennelijk ongegrond beschouwd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van E.N. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese, heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit en bent u afkomstig uit Ramali (regio Kumanovë, Noord-Macedonië). U bent sinds 2013 gehuwd met E.D. (...) (O.V. 8.752.526) die net zoals u van Albanese origine is en in het bezit is van de Noord-Macedonische nationaliteit. Jullie hebben geen eigen kinderen maar stonden in voor de opvoeding van E.H. (...) (O.V. 8.872.675), de zoon van uw zus. Ofschoon jullie hem officieel nooit hebben geadopteerd, beschouwen jullie hem wel als jullie adoptiezoon. Samen met uw echtgenoot diende u op 25 juli 2013 in Zweden een verzoek om internationale bescherming in. Na het ontvangen van een negatieve beslissing in dit verzoek werden jullie op 3 maart 2015 vanuit Zweden naar Noord-Macedonië gerepatriëerd. Uw echtgenoot lag in Noord-Macedonië in ruzie met zijn zussen, zijn schoonbroer A.M. (...) en diens broers L. (...) en A.M. (...). De oorzaak van deze ruzie is u onbekend want dateert van voor jullie huwelijk. A. M. (...) daagde uw echtgenoot zelfs voor de rechtbank om jullie uit jullie appartement te laten zetten. Hij slaagde in zijn opzet en in mei 2018 werden jullie met tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder uit dit appartement in Kumanovë gezet. Sindsdien betrokken jullie in diezelfde stad een huurflat. Dit betekende evenwel niet het einde van de problemen voor uw echtgenoot. A.M. (...) probeerde na deze uitzetting tot twee keer toe uw echtgenoot te vermoorden. Eén keer werd uw echtgenoot ook daadwerkelijk door hem beschoten. Door de problemen van uw echtgenoot bent u ziek geworden. U heeft onder meer last

gekregen van stress en hoofdpijn en was hiervoor in behandeling in Noord-Macedonië. Ingegeven door de problemen van uw echtgenoot verlieten jullie op 1 december 2018 Noord-Macedonië. Op 3 december 2018 kwamen jullie in België aan en op 4 februari 2019 diende u samen met uw echtgenoot hier in België een verzoek tot internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar Macedonië voor uw echtgenoot. U wil zich hier tevens in België voor uw medische problemen laten verzorgen. Ondertussen kwam ook jullie adoptiezoon E.H. (...) in België aan en diende hier op 3 juli 2019 tevens een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw identiteit en verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort en medische attesten neer van de behandeling die u voor uw medische problemen in Noord-Macedonië kreeg.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u kampt met zware hoofdpijn. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er een aangepast persoonlijk onderhoud voorzien. Zo werd u aangegeven dat u indien nodig extra pauzes kon vragen en werd het persoonlijk onderhoud kort gehouden.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Macedonië (dat sinds 12 februari 2019 officieel de Republiek Noord-Macedonië heet) vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot, E.D. (...) (O.V. 8.752.526). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming werd er een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen die als volgt luidt:

"Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er zeer ernstige bedenkingen kunnen gemaakt worden bij de door u beweerde moordpogingen in 2018, waarbij A.M. (...) u zou hebben proberen doden met een wapen. In dit verband kan allereerst gewezen worden op het feit dat u deze twee incidenten niet duidelijk in de tijd kon situeren en daarnaast ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over het tijdsinterval tussen beide gebeurtenissen. Zo situeerde u de eerste moordpoging door A.M. (...) op de Dienst Vreemdelingenzaken in mei 2018 en de tweede in juli 2018 (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal situeerde u deze eerste moordpoging evenwel aanvankelijk vijf à zes weken nadat u uit uw woning werd gezet (CGVS, p. 7 en 9). Deze woonstuitzetting situeerde u dan weer op 4 mei 2018 (CGVS, p. 3). Daarenboven gaf u op het Commissariaat-generaal aanvankelijk te kennen dat tussen beide moordpogingen een tijdsinterval van drie à vier dagen zat (CGVS, p. 8). Vervolgens wijzigde u evenwel uw verklaringen en stelde u dat tussen beide incidenten ongeveer een maand zat om vervolgens, na confrontatie met uw eerdere uitspraken dienaangaand, aan te geven het niet meer weten (CGVS, p. 8). Uiteindelijk situeerde u de tweede moordpoging 'niet veel dagen na de eerste'. Wat u hiermee bedoelde en of het hier dan ging om een tijdsinterval van enkele dagen of zelfs weken kon u evenwel niet zeggen (CGVS, p. 9). Gezien het belang van deze moordpogingen voor uw verzoek om internationale bescherming -, ze vormden immers de directe aanleiding voor uw vertrek uit Macedonië -, mag verwacht worden dat u deze feiten duidelijker in de tijd kan situeren en op een coherente manier kan uiteenzetten hoeveel tijd er tussen beide pogingen zat. Deze vaststelling doet uiteraard afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze door u beweerde feiten. Dat bovendien uw echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal evenmin op een coherente en geloofwaardige wijze kon aangeven wie u beschoot -, ze gaf in dit verband zelfs enkele malen te kennen dat het L.M. (...) was die u belaagde, - of waar en wanneer deze incidenten juist plaatsvonden, schaadt evenzeer de geloofwaardigheid van deze door u beweerde feiten (CGVS echtgenote, p. 5 -7). Het is op zijn minst bevreemdend dat zij herhaaldelijk een verkeerde persoon als dader aanwijst en niet over meer

details van deze feiten zou beschikken. U slaagde er evenmin in te verklaren waarom deze persoon u plots in 2018, nadat u het eigendomsrecht op uw appartement voor de rechtbank had verloren ten voordele van zijn broer A. (...) en ook daadwerkelijk uit uw woning was gezet, zou hebben willen doden (CGVS, p. 8). Dit kan op zijn minst als merkwaardig worden beschouwd. Er bestond immers weinig tot geen aanleiding meer om dit conflict nog verder op een gewelddadige wijze te doen escaleren.

Wat er ook van zij, opgemerkt dient te worden dat de door u geschetste problemen met uw zussen en hun aanverwanten, in casu de ruzies met uw zussen V. (...) en M. (...) en de bedreigingen en moordpogingen door uw schoonbroer A.M. (...) en zijn broers L. (...) en en A. (...), van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. In dit verband verklaarde u overigens buiten met twee van uw zussen, V. (...) en M. (...), en uw schoonbroer A.M. (...) en zijn broers L. (...) en A.M. (...) met niemand anders problemen te hebben gekend in Macedonië. Door deze ruzie met V. (...) kreeg u tevens problemen met andere familieleden en aanverwanten. Uw conflict met hen was daarenboven louter ingegeven door perikelen binnen uw familie over een familiesieraad en geleend geld (CGVS, p. 6 ev.).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u niet heeft aangetoond dat u voor het geheel van de door u aangehaalde problemen met uw zussen en uw schoonbroer A.M. (...) en diens broers L. (...) en A.M. (...) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U heeft immers nooit in Noord-Macedonië enige klacht ingediend voor de jarenlange bedreigingen door de broers M. (...) (CGVS, p. 12). Ook wanneer in 2018 L.M. (...) tot twee keer toe u probeerde te vermoorden, liet u na de politie hierover in te lichten. U deed dit niet omdat u schrik had na deze feiten uw woning te verlaten. U liet teven na de politie telefonisch over deze moordpogingen in te lichten. U beschikte immers niet over het contactnummer van de politie (CGVS, p. 8 en 9). U dacht er evenmin aan iemand anders in uw plaats naar de politie te sturen om hen in te lichten over wat u overkomen was (CGVS, p. 8). Uw verklaringen in deze kunnen niet als afdoende weerhouden worden uw nalaten ter zake. U had zich bovendien gemakshalve ook kunnen richten tot het algemeen noodnummer van de politie (192) in Noord-Macedonië. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Wat de tegen u gevoerde juridische procedure over het eigendomsrecht van een appartement in Kumanovë betreft, dient voorts te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw rechten als Macedonisch staatsburger niet zouden zijn gerespecteerd. Vooreerst blijkt uit uw verklaringen en het door u neergelegde juridisch dossier dat u volledige toegang had tot het gerecht in Macedonië. Nergens blijkt bovendien dat in deze zaak de geijkte juridische procedure niet zou zijn gevolgd. Deze duurde uiteindelijk drie jaar, tijdens dewelke u duidelijk toegang tot alle u ter beschikking staande procedures en beroepsmogelijkheden. Uw eerste beroep werd in 2017 onontvankelijk verklaard door de rechtbank van eerste aanleg van Kumanovë. Deze uitspraak of vonnis was volgens u hierna nog vatbaar voor een beroep in laatste aanleg bij een hoger (administratief) hof in Skopje (CGVS, p. 11). U kon evenwel niet aangeven over welk hof het hier gaat en ofschoon u aanvankelijk aangaf dat uw advocaat ook daadwerkelijk bij dit hoger hof in Skopje in beroep ging maar dat dit beroep toen zou zijn afgewezen, gaf u hierna te kennen zich niet meer te herinneren of uw advocaat ook daadwerkelijk dit beroep toen heeft ingediend (CGVS, p. 11). U slaagde er evenmin van dit beroep enig document neer te leggen of de naam van uw advocaat te geven die u hierin mogelijks zou hebben bijgestaan (CGVS, p. 11). Daarnaast slaagde u er evenmin uw bewering al zou uw schoonbroer A.M. (...) samen met zijn advocaat in deze jarenlange zaak administratieve stukken hebben vervalst, te onderbouwen. U kon niet precies aangeven over welke stukken het zou gaan. Ook uw bewering al zou A. (...) geld hebben gegeven om deze juridische procedure naar zijn hand te zetten, kon u niet onderbouwen (CGVS, p. 11). U liet ook na deze door u beweerde valsheid in geschrifte en mogelijke omkoping ergens aan te klagen (CGVS, p. 11). Zo liet u na ook zich hiervoor te richten tot de politie, en andere instanties zoals de niet-gouvernementele organisaties Helsinki Committee for Human Rights of Macedonian Young Lawyers Association (CGVS, p. 11 en 12). Dit soort ngo's concentreren zich evenwel op gevallen waarin basisrechten van burgers geschonden worden. U slaagde er dan ook niet in van deze uiteindelijk

blote beweringen enig (begin van) bewijs neer leggen. U gaf tot slot nog te kennen ergens naar het einde van deze juridische procedure toe zich voor uw nakende huisuitzetting gericht te hebben tot het kantoor in Kumanovë van de Ombudsman in Noord-Macedonië en dit met de vraag zich over uw zaak te buigen. U deed dit in de hoop uw appartement op die manier toch terug te krijgen. Deze instantie weigerden evenwel uw zaak in overweging te nemen (CGVS, p. 11). Dit laatste wijst erop dat er geen duidelijk aanwijzing was dat uw rechten door de autoriteiten zouden zijn geschonden. U slaagde er overigens ook niet in deze klacht te attesteren. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in de tegen u gevoerde juridische procedure over het eigendomsrecht van het door u in 2010 verworven appartement uw rechten als Noord-Macedonisch staatsburger niet zouden zijn gerespecteerd. Uit niet blijkt daarnaast dat bij een eventuele terugkeer in de toekomst naar Noord-Macedonië bij eventuele nieuwe juridische problemen uw rechten als staatsburger van Noord-Macedonië evenmin zouden worden gerespecteerd.

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat uit informatie aanwezig op het Commissariaatgeneraal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.

U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Noord-Macedonië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit en huwelijk staan hier immers op geen enkel moment ter discussie."

Derhalve dient ook uw verzoek kennelijk ongegrond verklaard te worden.

Uw documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Het door u neergelegde paspoort bevestigt slechts uw identiteit welke hier niet ter discussie staat. De door u neergelegde medische documenten geven aan dat u in de periode 2016-2017 werd behandeld voor uw medische problemen. Uit niets blijkt dat u een dergelijke behandeling zou worden ontzegd bij terugkeer naar uw land van herkomst. Voor de beoordeling van medische elementen dient een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te worden gericht aan de minister van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

"Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

2.1.2. Verzoekende partijen gaan vooreerst in op de vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Verzoekende partijen herhalen in dit kader de aangevoerde problemen en vrees voor vervolging. Tevens wijzen zij op de verklaringen die verzoeker aflegde bij het CGVS.

Volgens verzoekende partijen overtuigen de gronden op basis waarvan het CGVS besluit hun verzoek kennelijk ongegrond te verklaren niet.

Verzoekende partijen doen gelden:

"De door het CGVS geciteerde incoherenties kunnen niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in hun onderlinge verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van huidig verzoek.

De toelichting die verzoekers aan de protection officer (PO) gaven telkens als zij werden gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

Het CGVS heeft ten onrechte geen rekening gehouden met het grote tijdsverloop tussen enerzijds de gebeurtenissen in Macedonië en het onderhoud van verzoekers op het CGVS anderzijds.

De moeilijkheden die verzoekers gekend hebben in Macedonië begonnen in 2015 ; en situeren zich op diverse tijdstippen en in de ganse tussenperiode tot aan hun vertrek uit Macedonië begin december 2018.

Het CGVS hield geen rekening met de traumatische ervaringen die verzoekers hadden opgelopen n.a.v. de gebeurtenissen in Macedonië."

Verzoekende partijen wijzen op de verklaringen die verzoekster aflegde bij het CGVS en voeren aan:

"Tijdens haar onderhoud klaagde verzoekster meermaals over vergeetachtigheid ingevolge de stress waaraan zij leed als gevolg van de traumatiserende gebeurtenissen in Macedonië.

Deze traumatische ervaringen konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoekers in de maanden en jaren die daarop volgden de gebeurtenissen hebben trachten te verwerken, uiteraard op hun eigen manier.

Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnsstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

Volgens verzoekers heeft de dossierbehandelaar zich vergist bij het analyseren van hun verklaringen ; minstens werden hun verklaringen door het CGVS verkeerd geïnterpreteerd.

De hoeveelheid verklaringen van verzoekers zoals afgelegd tijdens hun onderhoud op het CGVS dd. 5 augustus 2019 , en die wél aannemelijk en coherent waren, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Achteraf gezien, na lezing van de thans bestreden beslissing, realiseren verzoekers zich dat zij voorafgaandelijk aan hun onderhoud de chronologie van de gebeurtenissen en hun directe vluchtmotieven voor zichzelf best even op een rijtje hadden kunnen en moeten zetten om op die manier een coherenter en nog accurater relaas te geven.

Uit verzoekers onderhoud op het CGVS is gebleken dat verzoekers wel degelijk een voldoende duidelijk zicht hebben geboden over hun moeilijkheden

(...)

De diverse correcte , eensluidende en doorleefde antwoorden die verzoekers tijdens hun onderhoud wél wisten te geven op specifieke vragen aangaande hun asielrelaas worden ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoekers misschien een onaannemelijk of onvoldoende antwoord hebben gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoekers wél een overtuigend antwoord hebben gegeven."

Voorts betogen verzoekende partijen:

"Ten tweede stelt het CG VS ten onrechte dat de door verzoekers ingeroepen vluchtmotieven niet zouden ressoiteren onder de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Volgens verzoekers worden hun persoonlijke problemen in de bestreden beslissing ten onrechte geringschat en besluit het CGVS foutief dat verzoekers bij toekomstige problemen beroep zouden moeten kunnen doen op de Macedonische autoriteiten, dewelke dienen in te staan voor de bescherming van de openbare orde en de veiligheid.

Volgens verzoekers is de bescherming tegen eventuele represailles louter theoretisch en nooit afdoende.

Verzoekers vrezen dat de lokale autoriteiten in de praktijk nooit een daadwerkelijke bescherming van hen kunnen garanderen.

De autoriteiten in Macedonië hebben weinig of geen vat op individuen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen ; zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de Macedonische autoriteiten niet meer dan dode letter is.

Er zal m.a.w. steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoekers.

De verklaringen die verzoekers aflegden tijdens hun persoonlijk onderhoud, spreken voor zich en bewijzen dat verzoekers in Macedonië steeds in onveiligheid zullen blijven leven.

Gelet op hetgeen verzoeker is overkomen en gezien zijn ervaringen met de Macedonisch justitie, die in de ogen van verzoeker corrupt is, na de gerechtelijke uitspraak in zijn nadeel betreffende de eigendomsrechten van het appartement, kan verzoeker geen vertrouwen stellen in het politie-en gerechtelijk apparaat voor bescherming.

Verzoekers kunnen evenmin rekenen op steun van hun eigen familieleden

(...)

Het CGVS heeft in casu veel te weinig rekening gehouden met de dagelijkse realiteit ter plaatse in Macedonië.

Verzoekers hebben geen boodschap aan een te abstracte en theoretische benadering door het CGVS van hun moeilijkheden.

Uit de algemene informatie die door het CGVS zelf wordt aangebracht, blijkt dat initiatieven van de Macedonische autoriteiten om de veiligheid van haar burgers te waarborgen te beperkt zijn en geenszins een gepast en daadkrachtig antwoord kunnen bieden aan de bestaande problemen in de regio.

Gezien de persoonlijke en concrete situatie waarin verzoekers zich bevinden – met name het feit dat verzoeker het slachtoffer is van doodsb bedreigingen en de veel te geringe aanpak van het probleem door de Macedonische autoriteiten ; vormt deze realiteit een gevaar voor het leven van verzoekers.

Verzoekers gaven voldoende elementen aan het CGVS waaruit blijkt dat hun precare leefsituatie vraagt om dringende en noodzakelijke maatregelen bij gebreke waarvan hun leven in gevaar is.

De door verzoekers verstrekte gegevens zijn wel degelijk voldoende ernstig en zwaarwichtig , voldoende in aantal en voldoende concreet om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de vluchtelingenconventie”.

2.1.3. Verzoekende partijen gaan vervolgens in op het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Zij verwijzen daarbij opnieuw naar het aangevoerde asielrelaas.

2.1.4. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande om aan hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Minstens verzoeken zij om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak voor bijkomend onderzoek terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoekende partijen laten uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, behelst de motiveringsplicht in hoofde van verweerder daarbij geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel, dan wel nadeel van verzoekende partijen in de bestreden beslissingen op te nemen.

3.2. Verzoekende partijen betwisten de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker niet waar terecht vastgesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verder wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster met recht gesteld:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u kampt met zware hoofdpijn. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er een aangepast persoonlijk onderhoud voorzien. Zo werd u aangegeven dat u indien nodig extra pauzes kon vragen en werd het persoonlijk onderhoud kort gehouden.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan voormelde motieven. Waar zij heden trachten te laten uitschijnen dat verzoekster dermate getraumatiseerd zou zijn dat zij zou kampen met een psychische stoornis, dient immers te worden vastgesteld dat dit uit de voorliggende stukken niet kan worden afgeleid en dat zij dit niet staven aan de hand van de nodige medische attesten. Bij de registratie van haar verzoek om internationale bescherming gaf verzoekster verder aan dat zij wel medische doch geen psychische problemen kende. Bovendien gaf verzoekster in haar vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ aan dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. In de vragenlijst gaf verzoekster weliswaar aan dat zij ziek was van de stress door de problemen van haar man, doch formuleerde zij geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het interview bij de DVZ en het invullen van de vragenlijst. Voorts blijkt uit de vragenlijst en de verklaring van de DVZ dat het interview bij de DVZ op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Bij het CGVS vermeldde verzoekster opnieuw verschillende malen dat zij ziek was en stress had en gaf zij aan hiervoor medicatie te nemen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Andermaal formuleerde zij echter geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Ook de advocaat die haar bijstond bij het CGVS formuleerde hiertegen geen bezwaar. Bovendien werd aan verzoekster de mogelijkheid geboden om het aan te geven zo zij nood had aan extra pauzes (*ibid.*, p.2). Verzoekster deed zulks niet. Verder werd het persoonlijk onderhoud kort gehouden. Voorts blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied. Ernstig psychische problemen in hoofde van verzoekster kunnen uit dit persoonlijk onderhoud geenszins worden afgeleid. Verzoekende partijen laten daarenboven na om concreet aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of op welke wijze het voorgaande de weergave van verzoeksters gezegden zou hebben beïnvloed. Evenmin tonen zij concreet aan dat, waar of hoe dit van invloed was op de bestreden motiveringen en beslissingen.

3.3. Verder wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd, en wordt door verzoekende partijen niet betwist:

"Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Macedonië (dat sinds 12 februari 2019 officieel de Republiek Noord-Macedonië heet) vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek."

3.4. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van een aantal van de leden van hun (schoon)familie.

Verzoekende partijen dienen in dit kader en om de vluchtelingenstatus toegekend te kunnen krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat zij worden vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten hun ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

In de bestreden beslissingen wordt terecht gesteld dat de door verzoekende partijen beschreven moeilijkheden en asielmotieven geen verband houden met één van de voormelde vervolgingsgronden en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Wat er ook van zij, opgemerkt dient te worden dat de door u geschetste problemen met uw zussen en hun aanverwanten, in casu de ruzies met uw zussen V. (...) en M. (...) en de bedreigingen en moordpogingen door uw schoonbroer A.M. (...) en zijn broers L. (...) en en A. (...), van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. In dit verband verklaarde u overigens buiten met twee van uw zussen, V. (...) en M. (...), en uw schoonbroer A.M. (...) en zijn broers L. (...) en A.M. (...) met niemand anders problemen te hebben gekend in Macedonië.

Door deze ruzie met V. (...) kreeg u tevens problemen met andere familieleden en aanverwanten. Uw conflict met hen was daarenboven louter ingegeven door perikelen binnen uw familie over een familiesieraad en geleend geld (CGVS, p. 6 ev.)."

Verzoekende partijen ontwikkelen geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming. Zij beperken zich er namelijk toe te poneren dat in de bestreden beslissingen ten onrechte zou worden gesteld dat hun problemen en vrees geen verband vertonen met de in het Vluchtelingenverdrag opgenomen criteria. Hiermee doen zij aan het voorgaande geenszins afbreuk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In de bestreden beslissingen wordt eveneens met recht gemotiveerd dat de incidenten die de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor hun vertrek uit hun land van herkomst ten gevolge van een aantal ernstige incoherenties, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in hun verklaringen geloofwaardigheid ontberen.

De motieven hieromtrent luiden vooreerst als volgt:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er zeer ernstige bedenkingen kunnen gemaakt worden bij de door u beweerde moordpogingen in 2018, waarbij A.M. (...) u zou hebben proberen doden met een wapen. In dit verband kan allereerst gewezen worden op het feit dat u deze twee incidenten niet duidelijk in de tijd kon situeren en daarnaast ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over het tijdsinterval tussen beide gebeurtenissen. Zo situeerde u de eerste moordpoging door A.M. (...) op de Dienst Vreemdelingenzaken in mei 2018 en de tweede in juli 2018 (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal situeerde u deze eerste moordpoging evenwel aanvankelijk vijf à zes weken nadat u uit uw woning werd gezet (CGVS, p. 7 en 9). Deze woonstuitzetting situeerde u dan weer op 4 mei 2018 (CGVS, p. 3). Daarenboven gaf u op het Commissariaat-generaal aanvankelijk te kennen dat tussen beide moordpogingen een tijdsinterval van drie à vier dagen zat (CGVS, p. 8). Vervolgens wijzigde u evenwel uw verklaringen en stelde u dat tussen beide incidenten ongeveer een maand zat om vervolgens, na confrontatie met uw eerdere uitspraken dienaangaand, aan te geven het niet meer weten (CGVS, p. 8). Uiteindelijk situeerde u de tweede moordpoging 'niet veel dagen na de eerste'. Wat u hiermee bedoelde en of het hier dan ging om een tijdsinterval van enkele dagen of zelfs weken kon u evenwel niet zeggen (CGVS, p. 9). Gezien het belang van deze moordpogingen voor uw verzoek om internationale bescherming -, ze vormden immers de directe aanleiding voor uw vertrek uit Macedonië -, mag verwacht worden dat u deze feiten duidelijker in de tijd kan situeren en op een coherente manier kan uiteenzetten hoeveel tijd er tussen beide pogingen zat. Deze vaststelling doet uiteraard afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze door u beweerde feiten. Dat bovendien uw echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal evenmin op een coherente en geloofwaardige wijze kon aangeven wie u beschoot -, ze gaf in dit verband zelfs enkele malen te kennen dat het L.M. (...) was die u belaagde, - of waar en wanneer deze incidenten juist plaatsvonden, schaadt evenzeer de geloofwaardigheid van deze door u beweerde feiten (CGVS echtgenote, p. 5 -7). Het is op zijn minst bevreemdend dat zij herhaaldelijk een verkeerde persoon als dader aanwijst en niet over meer details van deze feiten zou beschikken."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan.

Zij trachten de in de bestreden beslissingen opgenomen motieven vooreerst te ontcrachten door te verwijzen naar het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en de verschillende onderhouds in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Dit tijdsverloop kan de gedane vaststellingen echter hoegenaamd niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op hun verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekende partijen hun geheugen te zijn gegrift zodat zij bij machte zouden moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Met de algemene bewering dat de feiten voor hen traumatiserend waren, kunnen verzoekende partijen, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake verzoeksters voorgehouden psychische

stoornis ten gevolge van trauma, de concrete motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen evenmin ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat zij geen medisch(e) attest(en) bijbrengen waaruit het bestaan van enig trauma in hunner hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg tonen zij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat zij zouden aantonen dat zij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zouden lijden of niet in staat waren om tijdens hun persoonlijke onderhouden volwaardige verklaringen af te leggen. Verder formuleerden noch verzoekende partijen, noch de advocaat die hen bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouden bij het CGVS, blijkt uit de notities van de persoonlijke onderhouden dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoekende partijen laten bovendien na *in concreto* aan te tonen of uit te werken dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma hun respectieve verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin tonen zij concreet aan dat, waar of hoe dit van invloed zou zijn op de voormelde motivering.

Voor het overige trachten verzoekende partijen de voormelde vaststellingen ten onrechte te minimaliseren en af te doen als onbelangrijk. In tegenstelling met wat zij trachten te laten uitschijnen, hebben deze vaststellingen betrekking op essentiële en cruciale elementen in hun asielrelaas, met name de twee moordpogingen die de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor hun vertrek uit hun land van herkomst. Bijgevolg raken deze vaststellingen de kern van het asielrelaas van verzoekende partijen. Dat verzoekende partijen over een aantal andere gegevens wel gedegen verklaringen zouden hebben afgelegd, wat zij overigens niet staven of onderbouwen, weegt tegen de voormelde vaststellingen dan ook geenszins op.

Tekenend voor zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen en vrees van verzoekende partijen is in dit kader overigens de vaststelling dat zij zich blijkens het gestelde in het verzoekschrift niet eens de moeite hebben getroost om voorafgaand aan hun persoonlijk onderhoud hun gemeenschappelijke asielmotieven terdege met elkaar en voor zichzelf op een rijtje te zetten. Dient immers te worden opgemerkt dat, gezien verzoekende partijen hun land en regio van herkomst zouden hebben verlaten omwille van dezelfde problemen en uit hoofde van dezelfde vrees voor vervolging, gezien zij beide een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en gezien zij zich daarbij beroepen op dezelfde asielmotieven, redelijkerwijze van hen mocht worden verwacht dat zij, al was het maar met het oogmerk op hun verzoek om internationale bescherming en om hun relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten en te kunnen stofferen met de nodige achtergrondinformatie, elkaar zouden hebben geïnformeerd en het terdege zouden hebben gehad over hun gemeenschappelijke asielmotieven; zeker voor wat betreft de kernelementen in hun relaas.

Verzoekende partijen laten tevens de volgende, terechte vaststelling onverlet:

“U slaagde er evenmin in te verklaren waarom deze persoon u plots in 2018, nadat u het eigendomsrecht op uw appartement voor de rechtbank had verloren ten voordele van zijn broer A. (...) en ook daadwerkelijk uit uw woning was gezet, zou hebben willen doden (CGVS, p. 8). Dit kan op zijn minst als merkwaardig worden beschouwd. Er bestond immers weinig tot geen aanleiding meer om dit conflict nog verder op een gewelddadige wijze te doen escaleren.”

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de vermeende escalatie van het conflict met de leden van de (schoon)familie van verzoekende partijen en de incidenten die zich in dit kader zouden hebben afgespeeld.

3.6. Dient daarenboven te worden vastgesteld dat verzoekende partijen hoe dan ook niet aantonen en dat geenszins kan worden aangenomen dat zij in het kader van eventuele (verdere) problemen in hun eigen land van herkomst verstoken zouden blijven van bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffende juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De bescherming door de nationale autoriteiten moet daadwerkelijk maar niet absoluut zijn en hoeft geen bescherming tegen elk feit begaan door derden te bieden (RVS 12 februari 2014, nr. 226.400).

In dit kader wordt in de bestreden beslissingen met redenen aangegeven:

"Bovendien dient te worden vastgesteld dat u niet heeft aangetoond dat u voor het geheel van de door u aangehaalde problemen met uw zussen en uw schoonbroer A.M. (...) en diens broers L. (...) en A.M. (...) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U heeft immers nooit in Noord-Macedonië enige klacht ingediend voor de jarenlange bedreigingen door de broers M. (...° (CGVS, p. 12). Ook wanneer in 2018 L.M. (...) tot twee keer toe u probeerde te vermoorden, liet u na de politie hierover in te lichten. U deed dit niet omdat u schrik had na deze feiten uw woning te verlaten. U liet teven na de politie telefonisch over deze moordpogingen in te lichten. U beschikte immers niet over het contactnummer van de politie (CGVS, p. 8 en 9). U dacht er evenmin aan iemand anders in uw plaats naar de politie te sturen om hen in te lichten over wat u overkomen was (CGVS, p. 8). Uw verklaringen in deze kunnen niet als afdoende weerhouden worden uw nalaten ter zake. U had zich bovendien gemakshalve ook kunnen richten tot het algemeen noodnummer van de politie (192) in Noord-Macedonië. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Wat de tegen u gevoerde juridische procedure over het eigendomsrecht van een appartement in Kumanovë betreft, dient voorts te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw rechten als Macedonisch staatsburger niet zouden zijn gerespecteerd. Vooreerst blijkt uit uw verklaringen en het door u neergelegde juridisch dossier dat u volledige toegang had tot het gerecht in Macedonië. Nergens blijkt bovendien dat in deze zaak de geijkte juridische procedure niet zou zijn gevolgd. Deze duurde uiteindelijk drie jaar, tijdens dewelke u duidelijk toegang tot alle u ter beschikking staande procedures en beroepsmogelijkheden. Uw eerste beroep werd in 2017 onontvankelijk verklaard door de rechtbank van eerste aanleg van Kumanovë. Deze uitspraak of vonnis was volgens u hierna nog vatbaar voor een beroep in laatste aanleg bij een hoger (administratief) hof in Skopje (CGVS, p. 11). U kon evenwel niet aangeven over welk hof het hier gaat en ofschoon u aanvankelijk aangaf dat uw advocaat ook daadwerkelijk bij dit hoger hof in Skopje in beroep ging maar dat dit beroep toen zou zijn afgewezen, gaf u hierna te kennen zich niet meer te herinneren of uw advocaat ook daadwerkelijk dit beroep toen heeft ingediend (CGVS, p. 11). U slaagde er evenmin van dit beroep enig document neer te leggen of de naam van uw advocaat te geven die u hierin mogelijks zou hebben bijgestaan (CGVS, p. 11). Daarnaast slaagde u er evenmin uw bewering al zou uw schoonbroer A.M. (...) samen met zijn advocaat in deze jarenlange zaak administratieve stukken hebben vervalst, te onderbouwen. U kon niet precies aangeven over welke stukken het zou gaan. Ook uw bewering al zou A. (...) geld hebben gegeven om deze juridische procedure naar zijn hand te zetten, kon u niet onderbouwen (CGVS, p. 11). U liet ook na deze door u beweerde valsheid in geschrifte en mogelijke omkoping ergens aan te klagen (CGVS, p. 11). Zo liet u na ook zich hiervoor te richten tot de politie, en andere instanties zoals de niet-gouvernementele organisaties Helsinki Committee for Human Rights of Macedonian Young Lawyers Association (CGVS, p. 11 en 12). Dit soort ngo's concentreren zich evenwel op gevallen waarin basisrechten van burgers geschonden worden. U slaagde er dan ook niet in van deze uiteindelijk blote beweringen enig (begin van) bewijs neer leggen. U gaf tot slot nog te kennen ergens naar het einde van deze juridische procedure toe zich voor uw nakende huisuitzetting gericht te hebben tot het kantoor in Kumanovë van de Ombudsman in Noord-Macedonië en dit met de vraag zich over uw zaak te buigen. U deed dit in de hoop uw appartement op die manier toch terug te krijgen. Deze instantie weigerden evenwel uw zaak in overweging te nemen (CGVS, p. 11). Dit laatste wijst erop dat er geen duidelijk aanwijzing was dat uw rechten door de autoriteiten zouden zijn geschonden. U slaagde er overigens ook niet in deze klacht te attesteren. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in de tegen u gevoerde juridische procedure over het eigendomsrecht van het door u in 2010 verworven appartement uw rechten als Noord-Macedonisch staatsburger niet zouden zijn gerespecteerd. Uit niet blijkt daarnaast dat bij een eventuele terugkeer in de toekomst naar Noord-Macedonië bij eventuele nieuwe juridische problemen uw rechten als staatsburger van Noord-Macedonië evenmin zouden worden gerespecteerd.

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat uit informatie aanwezig op het Commissariaatgeneraal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen.

Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

(...)

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegen zich er namelijk toe op hun eerdere verklaringen te wijzen, op algemene wijze te ontkennen dat hun autoriteiten hun voldoende bescherming zouden (kunnen) bieden en te wijzen op de informatie die verweerder hanteerde. Hiermee doen zij hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde, omtrent hun verklaringen en op basis van deze informatie gedane, pertinente en terechte vaststellingen.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoekende partijen werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 15 februari 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen,

ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.7. De overige door verzoekende partijen neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.8. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen met recht geconcludeerd dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen, dat vaststaat dat zij afkomstig zijn uit een veilig land van herkomst en dat hun verzoek om internationale bescherming in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond moet worden beschouwd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT